

[Johs. Christiansen.]

tagerne vilde finde det foreliggende Forslag taabeligt, det var det ærede Medlems eget Udtryk. Jeg skal ikke nægte, at denne Følge kan være en Kendsgerning, men det er jo ikke nogen Anbefaling for det ærede Medlems Fremgangsmaade her.

Jeg takker naturligvis det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen for det gode Raad, han mente at skulle give mig; det blev jo fremsat med den ham særegne Højtidelighed, som vi alle kender saa udmærket. Jeg takker for dette Raad, men jeg maa maaske sige til Gengæld, at hvis det ærede Medlem vilde undlade at tillægge mig andre Udtalelser eller andre Hensigter end dem, jeg her giver Udtryk for, vilde det ogsaa være særdeles udmærket, og det ærede Medlem faar dette Raad ganske gratis. Der har ikke af mig været givet Udtryk for noget som helst i Retning af — som det blev sagt i Gaar, hvad jeg forstaar det ærede Medlem nu genoptager — at søge at fattigstemple en bestemt Del af dette Lands Befolkning. Det, jeg sagde i Gaar, var det ganske soleklare og rigtige, at man i visse Kredse var utilfreds med Rabatkortsystemet, at man betragtede disse Mærker som Fattigmærker. Det er en Kendsgerning, og det er ikke noget, jeg selv har fundet paa; det er et Udtryk, der gaar imellem visse Dele af Befolkningen, og det troede jeg det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen var bekendt med. Derfor siger jeg paa ny, at man skal ikke tillægge en Mand andre Udtalelser eller Hensigter end dem, som hans Ord reelt giver Udtryk for.

Anden Næstformand (Westermann):

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krog, at jeg har nu givet en Forklaring paa, hvorfor vi Kommunistere i Sommer stemte for Forslaget, og jeg synes ikke, at man behøver at give flere. Det er vel saadan, at man her i Rigsdagen med Ret og Rimelighed stemmer for sine egne Ændringsforslag og ved den endelige Afstemning om Lovforslaget afgør, hvorvidt dette trods alt er et Fremskridt i Sammenligning med den gamle Lov. Jeg kan ikke tænke mig, at det er nogen ny Praksis, der her er indført, selv om jeg endnu ikke er saa gammel her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen sagde, at vort Forslag ikke staar i For-

hold til de Krav, vi førte frem i Sommer, Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at vort Forslag i Dag ikke tilsigter en almindelig Revision af Folkeforsikringsloven. Hvis det var Tilfældet, vilde Forslaget se anderledes ud. Forslaget tilsigter en Haandsrækning, som jeg allerede har sagt — og en paa krævet Haandsrækning.

Det ærede Medlem talte om forskellige Ting, men glemte at svare paa det Spørgsmaal, jeg stillede. Jeg vil meget gerne have et Svar paa mit Spørgsmaal. Jeg spurgte det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen: hvad mente det ærede Medlem med sine Udtalelser i Gaar om, at Margarineordningen tog Brodden af Prisstigningerne? Mente det ærede Medlem, at Rentemodtagerne skulde spise Margarinen? Hvis man er i Tvivl om Rentemodtagernes Vilkaar overhovedet og deres Indstilling til Tingene, vil jeg meget gerne følges med de ærede Medlemmer, der kunde være i Tvivl herom, eller som vover at paastaa, at der er almindelig Tilfredshed med og Glæde over Ordningen fra i Sommer, netop ud til Rentemodtagerne; da vil man i hvert Fald blive overbevist om, at det ikke er Glæde og Tilfredshed, der gør sig gældende for de flestes Vedkommende, men at man tværtimod befinder sig paa et meget, meget lavt Leveniveau, og de fleste har allerede maattet indstille sig paa, at det er Rentemodtagerne, der skal spise Margarinen, og ikke Befolkningen som Helhed.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg endnu en Gang anbefale, at man i Udvalget behandler Forslaget med Velvilje og forhøjbentlig kommer til et for Rentemodtagerne gunstigt Resultat.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Christiansen: Hvad jeg har sagt med Hensyn til Margarinen, kan ikke paa nogen som helst Maade opfattes som et Udtryk for, at jeg ønsker, at det fortrinvis skal være Rentemodtagerne, der skal spise Margarinen. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg med stor Tilfredshed vilde se ogsaa det ærede Medlem spise Margarine. De Spørgsmaal med Hensyn til Margarinen, som det ærede Medlem har stillet mig, skal blive taget op i Udvalget, hvor denne Sag skal behandles, og der skal Svarene nok komme til at foreligge.

Hermed sluttede Forhandlingen.